

Så har vi udbyderansvaret. Som jeg læser det, er det også en ganske logisk følge, og det, man egentlig bare præciserer, er, at den form for udlitsering, som i hvert fald store dele af Folketinget synes kan være et udmærket redskab, ikke skal bruges til at konkurrere på arbejdsmiljø – altså at den, der har det dårligste arbejdsmiljø, får opgaven – og det synes vi i Det Radikale Venstre er en helt naturlig ting at indarbejde i et sådant lovforslag.

Så er der stramning af bygherreansvar, som på en eller anden måde kan paralleliseres på det her område: at man undgår, at bygherren kan fralægge sig ansvaret. Også et ganske fornuftigt tiltag.

Så er der som det femte element det gebyrbelagte tilsyn med virksomheder inden for særlig belastede brancher, som også er en logisk følge af, at man højner fokus på det dårlige arbejdsmiljø, der helt oplagt er inden for visse brancher.

Endelig er der de administrative bøder, hvor vi i hvert fald i Det Radikale Venstre synes, at man har en sikkerhed for den problemstilling, som Venstres ordfører rejste omkring retssikkerheden, for hvis man nægter at anerkende, at man har overtrådt arbejdsmiljøloven, så kan man selvfølgelig få politi og anklagemyndighed til at træde ind.

Alt i alt er det en række forslag, som vi er overbeviste om vil være med til at forbedre arbejdsmiljøet. Dermed er det også sagt, at Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget.

Susanne Clemensen (CD):

Vi er enige med regeringen i, at arbejdsmiljøet i Danmark kan og skal forbedres, og vi er også enige i, at Arbejdstilsynet skal ud på flere virksomheder med et særlig belastet og dårligt arbejdsmiljø. Men når det så gælder flere af midlerne, som arbejdsministeren foreslår taget i brug for at nå målet, er vi ikke enige, langt fra endda.

Lad mig tage hovedpunkterne i lovforslaget et for et og først udbyderansvaret. Tanken om, at en udbyder skal medvirke til, at den udbudte opgave kan udføres arbejdsmiljømæssigt fuldt forsvarligt, har CD's fulde sympati.

Vi kender jo de skrækelige eksempler på især bybuschaufførernes dårlige arbejdsmiljø, hvor udbyderen i dag ikke har noget medansvar for, at arbejdsmiljølovens regler om et sundt og sikkert arbejdsmiljø kan overholdes. Og så ved vi jo desværre godt, hvad der sker. De private busselskaber kæmper nemlig om, hvem der kan

klare opgaven til den laveste pris. Det skal de naturligvis ikke høre for. Det siger mere noget om, at den lovgivning, vi har på området i dag, ikke er god nok.

Det samme har vi set på det seneste med kommunernes udlitsering af rengøringen på de kommunale institutioner og kontorer. Her kan man nok tillade sig også at stille krav til de store rengøringsselskaber som f.eks. ISS, der byder på opgaven. Men det fungerer åbenbart ikke på den måde, må vi konstatere, og det kan vi naturligvis ikke byde de mennesker, der er ansat i rengøringsbranchen.

Jeg har hørt, at erhvervsministeren i samarbejde med de relevante aktører på området lige er blevet færdig med at lave nogle standardbetingelser til brug i forbindelse med udbudsforretninger, der også indeholder regler om arbejdsmiljø. Og jeg håber selvfølgelig, at arbejdsministeren vil inddrage de standardbetingelser, kaldet ABS 2001, når det skal vurderes, om en udbyder fremover lever op til sine pligter i henhold til arbejdsmiljøloven.

Vi vil også gerne under udvalgsarbejdet se på den nedre grænse for, hvornår en udbyder er omfattet. Privatpersoner, der udbyder opgaver til udførelse i hjemmet, f.eks. renovering af badeværelse, køkken osv., skal altså ikke efter vores opfattelse omfattes af udbyderansvaret.

Vi har også bidt mærke i svaret fra Københavns Politi, hvor kravet om, at udbudet skal indeholde relevante oplysninger om de væsentlige arbejdsmiljøforhold, beskrives som værende ret diffus, når det gælder om at føre bevis for udbyderens lovovertrædelse ved en eventuel strafesag.

Stramning af bygherreansvaret ser vi ingen problemer i. Tværtimod finder vi, det er rigtigt, at bygherren i kraft af sin position som økonomisk ansvarlig for byggeriet har en meget væsentlig indflydelse på arbejdsmiljøet i planlægningen og opførelsen af byggeriet. Og derfor bør samordningsforpligtelsen fastholdes hos bygherren fremover.

Når det gælder det gebyrbelagte tilsyn er vi straks meget mere skeptiske, ja, for at sige det rent ud er vi lodret imod. Vi kan ikke se, hvorfor det forslag giver bedre grundlag for at forbedre arbejdsmiljøstandarden i de mest belastede brancher end i dag, hvor Arbejdstilsynet jo via det såkaldt tilpassede tilsyn, der blev indført i 1999, og som vi i CD til fulde bakker op om, netop allerede forventes at føre et mere intensivt tilsyn med de virksomheder.